

Després del juliol vatage vaig tornar a encarri-
 lar la feina: lliçons de ~~ritm~~ ~~rítmica~~, plàstica rebudes
 del mestre Longueres al Palau de la Música, lliçons de
 rítmica i cançons per a infants donades a diferents es-
 coles, lliçons nocturnes de català a la Cultura de la Jove

En principi la beca de l'Ajuntament de Barcelona
 per anar a estudiar a Sevilla m'havia estat concedida.
 Havia de rebre els diners ~~en~~ marxar a Ginebra a finals
 de l'estiu.

Però va venir la dictadura de Primo de Ri-
 vera i amb aquest esdeveniment polític, grans
 canvis en els càrrecs oficials a l'Ajuntament, a
 la Diputació... La meua beca se n'arava
 a l'aigua.

No recordo que m'ho periqués massa a la
 valenta ni que m'hi desesperés. En el fons potser
 no havia cregut mai ^{de tot} en la meua sort. Sense ba-
 sar-me en cap sospita ni ~~capa me~~ en cap pre-
 sentiment no m'hi havia confiat massa en
 aquella beca. Estava satisfeta d'haver-la me-
 recuda però trobava natural no ~~disputar-~~
 fruit-la. Començava a flairar quines serien
 les característiques de la meua vida: ^{gluig, difi-}
^{cultats, estretors} ~~la flava~~
^{diagnosi i predicció} ~~no es sentia~~ ^{trist i desconfiat} ~~per onlla~~

Un cop, en una reunió a'associats vaig
 conèixer un d'aquests homes que en diuen
^{altres noms escaients}
 astròlegs, bruixots, màgics i ~~coles~~ ^{per l'estil}
 Va fer-me una sèrie de preguntes; tot

seguit va pronosticar ^{-me} que jo, de facilitats en la 2
vida, no en tindria cap. Tot hauria de resoldre-
ho a força de paciència, de constància i d'obstinació.
Allò mateix que ~~me~~ puoleve al altre ^{persona} ~~enceta~~ al
primer cop, per a mi seria ^{questió de grans esforços} ~~com una muntanya~~

Naturalment, jo d'aquesta predicció me'n vaig riure.
Per quins sets sous, no havia de tenir una mica
~~de sort~~ ^{d'èxit} un dia o altre? Que ^{ja llavors no confiava} ~~no creia gaire~~ en la
considerada com a encadenament de successos furtius,
sort ja llavors, ho evidència la meua repugnància
empertots els ^{els} jocs d'atzar. No m'agrada jugar a la vida, No hi he
jugat mai. ^{No m'ha passat mai pel cap jugar una quinella.}
~~de la carta que et toqui en el repartiment.~~ ^{detesto} Però ^{el sentit de} la paraula sort
^{romana vague.} Podia ésser més que una cosa furtiva sinònim d'atzar
~~sort~~ ^{sort} ~~amb semblança~~ ^{podia ésser sinònim} de recompensa. tenir sort,
en el meu pensament, volia ^{podria voler} ~~ser~~ ^{quasiar-t-ho.} que hom
reconeguis ^{l'efort} ~~l'efort~~ i el meu entusiasme que jo
posava en la feina que feia; també en les meves
disposicions naturals per a la música, la Rítmica i la Plàstica.

mens que manuaven, quantes i quantes coses podien
esdevenir i esdevindrien. ^{la meua} L'esperança no defallia, ~~don~~

En l'entremig, mentre s'ensovaven ^{ministèris} ~~governis~~; pujaven
dictadures militars; indiferents a la forma de govern ^{que ens regia} ~~el poble~~
i a les conseqüències fatals d'aquest canvi, el poble de
Barcelona menjava, dormia, procreava, es divertia; ~~seu~~
~~parlaven~~

El sol llucia en un cel meravellósament ample i
blau, el mar corria infinitament s'estenia fins
l'horitzó esborradís. El vent, ~~en~~ de llevant o de Ponent,
agitava la roba estesa en els terrats i ^{en} els ~~edificis~~ ^{edificis} ~~edificis~~, les fu-
lles dels platans de l'eixample i les palmeres en-
yorades i polsoses del Passeig de Colom..

Els tramvies ~~amb~~ trapetejants i sorollosos, Carreteres
^{fixant de pilots de} gent atrafegada, i; sbretol, banyistes, muls i muls de
ciutadans àrids ~~de~~ d'aire marí; ~~Asses~~ d'aigua
salada. ~~rodava~~ ~~una~~ ~~seua~~ ~~de~~ ~~transport~~ ~~públics~~ ~~per~~ ~~assa~~

arba Barceloneta. Dos d'aquests Frammies ~~van~~ ^{traversaven} el centre de la ciutat ^{lleuint} lleitres engrescadors que envolaven ^{blavons} blavons infinites. Plaire solobre: Reza de Espana - Astillers, ~~Alta~~ Sant

Antonio - Orientales (ha sent en deia: "San Antonio orientales") Els enamorats vivaven l'ombra nocturna, es besaven i es grapejaven en ^{els} els recors urbans mancats d'enllumenament.

A mig juny vaig rebre la visita de l'Aurèlia San-Christofel. No la coneixia personalment però l'havia oït anomenar. Sembla que era una notable violoncellista. Jo no ~~havia~~ havia assistit mai a cap dels seus concerts. L'Aurèlia San-Christofel venia a demanar-me si estaria d'acord en anar a Suïssa a formar part d'una petita orquestra ^(havia) que d'actuar en un hotel de Mürren durant els mesos de Juliol i Agost. La proposta va trabalsar-me. El ~~mes~~ semestre d'hivern a l'Hotel Dalcroze començava.